

سال نو در فرهنگ های متفاوت

مردمان هر کشور و فرهنگی هنگام شروع سال نو مراسم خاص خودشان را دارند و با این‌که بیشتر این رسم و رسومات شبیه یکدیگر هستند اما بازهم شناختن آیین‌های مربوط به سال نو خالی از لطف نیست. بویژه این‌که برخی از این رسم و رسومات گاهی عجیب هم به نظر می‌رسند.

مردمان هر کشور و فرهنگی هنگام شروع سال نو مراسم خاص خودشان را دارند و با این‌که بیشتر این رسم و رسومات شبیه یکدیگر هستند اما بازهم شناختن آیین‌های مربوط به سال نو خالی از لطف نیست. بویژه این‌که برخی از این رسم و رسومات گاهی عجیب هم به نظر می‌رسند.

بلغارستان،
سال نو در بخش غربی بلغارستان زمانی است که دختران علاقه خود را به ازدواج و تشکیل زندگی نشان می‌دهند. در حقیقت یک روز قبل از سال نو مراسمی به نام لادووبین برگزار می‌شود که طی آن دختران مجرد صبح خیلی زود از خواب برخاسته و انگشترهای خود را همراه دانه جو دوسر که علامت باروری است به درون یک دیگ بزرگ از آب چشمه می‌اندازند به امید این‌که در سال جدید،

همسر مناسبی پیدا کنند. غذای سال نو بلغاری ها نیز پای پنیر به نام بانیکاست.
دومه
هنگام سال نو در برمه، سه روز جشن گرفته می‌شود. در این جشن که ماهاتینگیان نام دارد، مردم به مراسم دعا و سپس جشن و پایکوبی می‌پردازند و تمام ساختمان های شهر و همچنین معابد را می‌شویند و در حین کار به یکدیگر آب می‌پاشند. درحقیقت خیس شدن نوعی خوشامدگویی به سال نو است. برمه ای ها معتقدند با این کار روح شان پاک شده و با این پاکیزگی به سال نو قدم می‌گذارند. همچنین در این روزها مردم به نیازمندان کمک می‌کنند.

بنگال،
مردم بنگال روزهای پیش از عید خانه های خود را تمیز و تزئین می‌کنند. آنها جلوی در خانه شان کوزه ای سفالین قرارداده و آن را از آب مقدس قرمز پر می‌کنند. سپس درون آن، شاخه ای از درخت انبه که حتما باید پنج شاخه کوچک داشته باشد، قرار می‌دهند. بنا به اعتقادات بنگالی ها، این کوزه برای اهالی خانواده خوشبختی می‌آورد.

کامبوج
جشن سال نو در کامبوج هم سه روز طول می‌کشد. در این روزها مردم خانه های شان را تمیز و تزئین می‌کنند. آنها روی میزی مجسمه بودا، گل، شمع، یک کاسه آب معطر، غذا و نوشیدنی و برگ های موز که به شکل های مختلفی درآورده اند، قرار می‌دهند. هنگام جشن سال نو، مردم به یکدیگر آب های رنگی – قرمز، صورتی یا زرد – می‌پاشند و به این ترتیب برای هم روزهای رنگی و شادی آرزو می‌کنند. پوشیدن لباس نو یکی دیگر از کارهای مربوط به سال نوست. فرزندان به والدین، عمه و خاله، دایی و عموهای خود به نشانه احترام پول هدیه می‌دهند. همچنین گاهی اوقات آنها را به صرف غذا یا میوه دعوت می‌کنند. اهالی کامبوج روز اول جشن سال نو به معابد رفته و به خدمتگزاران این معابد خوراکی تعارف می‌کنند. مردم در جشن سه روزه سال نو به بازی هایی همچون طناب کشی می‌پردازند. روز دوم مردم به دیدن اقوام خود رفته و با رد و بدل کردن هدیه سال نو را جشن می‌گیرند. روز سوم مجسمه های بودا را که در خانه و معابدشان قرار دارند می‌شویند. آنها معتقدند با این کار سال پربرباری را تضمین می‌کنند. فرزندان نیز به نشانه احترام، پاهای والدین خود را می‌شویند.

ایرلند
شب سال نو برای اهالی ایرلند، شپی پرخطر محسوب می‌شود، زیرا آنها معتقدند ارواح مردگان به زمین باز می‌گردند و اگر بخواهند می‌توانند به زنده ها صدمه بزنند، مگر این که اقدامات احتیاطی صورت گیرد. بنابراین آنها بوته های گیاه داروش را گرفته و با کمک آن خود را از شر ارواح حفاظت می‌کنند. به این ترتیب، بیشتر مردم شب سال نو در خانه می‌مانند و بیرون نمی‌آیند. ایرلندی ها اعتقاد دارند اگر دخترها شب سال نو چند شاخه از گیاه داروش با خود به رختخواب ببرند، در رویا می‌توانند همسران آینده شان را ببینند. مسائل سیاسی شان را هم با جهت ورزش باد پیش بینی می‌کنند.

اگر باد از سمت غرب بوزد یعنی این که کشورشان سال خوبی خواهد داشت، اما اگر باد از شرق بوزد یعنی این که انگلیس بر آنها تسلط می‌یابد.
کلمبیا
مردم کلمبیا آدمک آقای سال کهنه را هنگام سال نو به آتش می‌کشند. البته قبل از آن، داخل آدمک را با مواد مختلف که برایشان غم و اندوه آورده پر می‌کنند. سپس لباس های کهنه افراد خانواده را به تن آن کرده و می‌سوزانند. به این ترتیب سعی می‌کنند غم و غصه های سال گذشته را فراموش کنند و خود را برای داشتن سالی پر از شادی آماده می‌کنند.

سریلانکا
مردم سریلانکا طبق تقویم هندو، جشن سال نو خود را تنظیم می‌کنند. آنها در این روزها خانه های خود را تمیز و حتی نقاشی می‌کنند. آنها برای اولین روز سال نو، انواع و اقسام شیرینی ها را می‌پزند. شب قبل از سال نو نباید غذایی پخته یا چراغی روشن شود. سپس اولین روز سال نو، آنها به دیدن خانواده و اقوام شان می‌روند و کنار یکدیگر غذایی را که پدر یا بزرگ ترین مرد خانواده پخته است، می‌خورند. این غذا که نوعی شیر برنج است پونگال نام دارد. آنها همچنین گودو که نوعی بازی شبیه کریکت یا بیس بال اما با یک چوب کوچک و یک چوب بزرگ است، بازی می‌کنند. بازی دیگر، بازی نارگیل است به این ترتیب که باید نارگیل های یکدیگر را خرد کنند.

هند
جشن سال نو هندی ها دیوالی نام دارد که در بخش های مختلف هند به شکل های گوناگونی برگزار می‌شود. هندوهای شمال هند این جشن را در پایان سال کهنه به مدت سه روز برگزار می‌کنند.

آنها شمع ها، هاستاهاشا، ا، حاغان، کده ه خانه هاشا، ا، با حاغ ها، کوحک ها، غن، تائب، م، کنند.
در واقع با این کار شیطان را از محل بیرون رانده و خیر و خوبی را وارد زندگی خود می‌کنند. مردم سعی می‌کنند کارهای نیمه کاره خود را قبل از رسیدن دیوالی به پایان برسانند و به همین دلیل، بیشتر مردم بدهی های خود را می‌پردازند و کسبه ها مراقبتند هیچ نوع بدهی برای سال جدید باقی نگذارند. آن دسته از مردم که توانایی مالی دارند برای خانه خود اجناس نو و برای خود، لباس نو می‌خرند.

مردم در این روزها به یکدیگر کارت تبریک و هدیه می‌دهند. آنها هدف های تازه ای برای خود برمی‌گزینند و تمام دعوای و ناراحتی ها را حداقل در این روزها فراموش می‌کنند و می‌کوشند نسبت به یکدیگر بخشنده باشند. در این روزها حتی حیواناتی که در روستاها به کار گرفته می‌شوند تمیز و تزئین شده و به آنها توجه می‌شود. گل آرای و آتش بازی، یکی دیگر از کارهایی است که در این روزها انجام می‌شود که پیام آور شادی و نشاط در سال جدید است.

تبت
سا، نه، تبت، له، نامیده م، شد. تبت، ها بداه، نهاد هستند. ده، آخ سا، کمنه ا، به آماده شدن، داه، سا، نه م، گذارند. اهل، ا، به تمت ک د، خانه ا، بالا تا باب، م، بداند.
آشپزخانه را که قلب و مهم ترین بخش خانه محسوب می‌شود، قبل از همه تمیز می‌کنند. نوعی سوپ را که دربرگیرنده موادی مانند گوشت، گندم، برنج، سیب زمینی، پنیر، لوبیا، فلفل سبز، رشته

فنگ، ه ترحه است مخصوص، سا، نه دست م، کنند.
بتی ها روز دوم را با شرکت در مراسم مذهبی می‌گذرانند و سپس با استفاده از ترقه و مشعل از شر ارواح خبیثی که خانه شان را فراگرفته خود را خلاص می‌کنند. سرانجام با رسیدن اولین روز سال نو، خیلی زود از خواب بلند شده و پس از حمام لباس های نو را می‌پوشند و به دیدن خانواده و اقوام شان می‌روند و به یکدیگر هدیه می‌دهند و کنار هم غذا می‌خورند. روز بعد نوبت به دیدن

دهستان، و تفریح می‌رسد.
فلیپین،
در فلیپین مردم با هرچیزی که گرد و مدور است، به استقبال سال نو می‌روند. آنها حتما لباس های خالدار تن می‌کنند. فیلیپینی ها معتقدند دایره علامت سکه، ثروت و سعادت است. آنها با پوشیدن

لباس هایی که طرح های گرد دارد، می‌خواهند فراوانی و ثروت به زندگی شان بیاورند. برخی از غذاهای خاص که ظاهرشان گرد است در این روزها سرو می‌شود. مردم اطراف خانه هایشان سکه آویزان می‌کنند و معتقدند این کار باعث می‌شود سال جدید با پول همراه باشد. همچنین شب سال نو، اطراف خانه سر و صدا راه می‌اندازند تا ارواح خبیث بترسند و پا به فرار بگذارند. در آخر، هنگام تحویل سال نو بیشتر چراغ های خانه را روشن می‌کنند تا مطمئن شوند سال نو برایشان روشنایی و شادی می‌آورد.

کوه
اولین روز سال نو در کره سولنال نامیده می‌شود. در این روز خانواده ها و اقوام با دیدار یکدیگر برای سال نو آماده می‌شوند. آنها شب سال نو با آویختن ملاقه، چنگال یا الک های حصیری بردرخانه

ه بداه ها، سع، م، کنند کا، خانه ا، ا، ه سلطان، د، سا، جدید محافظت کنند.
مردم لباس های نوی خود را پوشیده و به دیدار بزرگ ترهای فامیل می‌روند و کوچک ترها در برابر افراد کهنسال اقوام باید مراسم تعظیم بجای آورند. بزرگ ترها نیز در مقابل به آنها پول و هدایا می‌دهند.

دهند. غذا، اهل، ۱۵۰ سال، نه آنها نه شامل یک کاسه سوپ کیک برنج به نام توک کاک است. آنها معتقدند خوردن این سوپ عمر را طولانی می کند.
fathertimes.net/مترجم: نادیا زکالوند